

Radikal

Başbakan'ı eleştiren Yeni Şafak yazarının işine son

Türkiye / 30/05/2012

25 Mayıs Cuma günü Yeni Şafak'ta Başbakan Erdoğan'ı eleştiren yazısı nedeniyle köşe yazarı Ali Akel'in işine son verildi

25 Mayıs Cuma günü Medyatava, Yeni Şafak yazarı Ali Akel'in köşe yazısını "Uludere yüzünden Başbakan'a en sert eleştiri Yeni Şafak'tan geldi: Allah aşkına susun" başlığıyla duyurmuştu.

Ali Akel'in o yazısı Yeni Şafak içinde krize neden oldu. Başbakan Erdoğan'ı doğrudan, sert şekilde eleştiren Ali Akel'in gazeteden gönderileceği haberleri hafta başından beri konuşuluyordu.

Ali Akel bu iddialara yanıt olarak dün Twitter sayfasında yaptığı açıklamada, "Yazılanlar yanlış, gazetede yazmaya devam edeceğim" demişti.

Ancak Ali Akel bu sabah itibarıyla Yeni Şafak'tan gönderildi. Ali Akel bu sabah Twittar'a yazdığı açıklamada 16 yıldır çalışmaktan onur duyduğu Yeni Şafak'la bağlarının tamamen koptuğunu duyurdu..

İŞTE ALİ AKEL'İN KONUYLA İLGİLİ TWEET'LERİ :

* Yeni Safak'taki son yazılar üzerine gazetem ile yollarimizi ayirmak zorunda kaldik.

* Veda satirlarimi sizlerle paylasmak istiyorum

* 16 yıl... Muhabirlik, haber müdürlüğü, yazı işleri müdürlüğü ve son beş yıldır da Washington temsilciliği...

* 16 yıl boyunca, yüklendiğim tüm bu görevlerden onur duydum, onurla yerine getirdim.

.. ve 16 yıl sonra Yeni Şafak Gazetesi ile yollarımız ayrıldı.

* Yuvamdan ve arkadaşlarımdan ayrı bırakıldığım için üzgünüm, ancak vicdanım rahat. Hepsini anlıyorum...

* Patronlarımı, yayın yönetmenimi, kardeş bildiğim çalışma arkadaşlarımı, hepsini.

* Hepsini anlıyorum çünkü, zor zamanlar vardır ve biz bugün her zaman olduğundan daha da zor bir dönemden geçiyoruz.

* Böyle dönemlerde konuşmanın, yazmanın bedeli vardır. Birileri her zaman bu bedeli öder.

İşte Ali Akel'in Başbakan'ı eleştirdiği ve işinden olduğu, "Özür açıklanmaz, özür dilenir" başlıklı yazısı...
Ali AKEL / Yeni Şafak

Özür açıklanmaz, özür dilenir!

Başbakan Erdoğan, astsubaylar Ali Kaya ve Özcan İlideniz ile PKK itirafçısı Veysel Ateş'in Umut Kitabevi'ni bombalamalarından sonra Şemdinli'de gösterdiği duruşu Uludere'de de gösterseydi, bugün kelimelerin etrafında dolaşmak zorunda kalmazdı.

Önceki yazıyı okumayanlar için kısa bir hatırlatma yapmalıyım. Şemdinli'de Umut Kitabevi bombalandıktan sonra 20 Kasım sabahı ansızın Şemdinli'de ortaya çıkan Erdoğan, oradan Yüksekova ve Hakkari'ye uzanmış, bu olayı çözmek için "el ele vermeliyiz" demişti.

Dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın, "Tanırım, iyi çocuklardır" dediği, çocukların yanında durmamıştı.

Şemdinli sanıklarının Ocak 2012'de 39 yıl 10'ar ay hapis cezasına çarptırılmalarında siyasi iktidarın "doğru yerde" durmasının etkisi yadsınamaz.

28 Aralık 2011 gecesi kaççağa çıkan, çoğu yaşları 20'nin altında olan 40 Kürt gencin tepesine ölüm yağdırdı iki Türk F-16 savaş uçağı. 34 tanesinin bedeni atılan bu bombalarla paramparça oldu...

Başbakan Erdoğan olaydan iki gün sonra 31 Aralık'ta, Cuma namazı çıkışı uzatılan mikrofonlara, "İncelemeler neticesinde gerekli olan neyse bütün bunlar da yapılacaktır" şeklinde cılız bir açıklama yerine,

3 Ocak'ta ise AK Parti grup toplantısında, Genelkurmay ve komuta kademesine "medyaya rağmen teşekkür ediyorum" demek yerine,

Bundan yedi yıl önce Şemdinli'de durduğu yerde dursaydı, bugün, "Hatayı da açıkladık, özrü de açıkladık" demek zorunda kalmazdı.

Tamam, kimse kendisinden Şemdinli olayında yaptığı gibi Uludere'ye gitmesini beklemedi. Ama hata da olsa, kasıtlı da olsa, tuzak da olsa ilk gün vuranın değil, vurulmanın yanında dursaydı, bugün özür dilermiş gibi yapmak zorunda kalmazdı.

Kelimelerle oynamayalım, eğri oturup doğru konuşalım.

Hata yaptığınızda, "Evet, hata yaptım" dersiniz. Özür dilenmesi gereken bir durum varsa da, "özür dilerim" dersiniz.

34 gencecik bedenin savaş uçaklarıyla bedenlerinin lime lime yapılmasına kazara da olsa, hatayı itiraf edip

özür dilemek ile kurtulamazsınız ama.

Özür dileyerek giderebileceğiniz hatalar vardır. Öyle hatalar vardır ki, özür dilemeniz yetmez. Bedel ödemeniz, bedel ödetmeniz gerekir.

Erdoğan'ın Pakistan'da yaptığı açıklama, hatanın açıklanması ve yapılan hata için özür dilenmesi mi, orası da pek belli değil.

Biliyorum, günlerdir okuyorsunuz ve belki de bıktınız. Ne diyordu Erdoğan Pakistan'da?.. Şöyle diyordu:

"Ben izlediğim CD'de bir hareket gördüm. Bizzat izledim. Bir konvoy gidiyor. 30-40 kişi var. O yüksekten görebilmek mümkün değil. Gözcülerimizin, (Heronlar) vermiş olduğu CD. Silahlı Kuvvetlerimiz de gerekli adımları atmıştır. Bu bölge terör bölgesidir. Halkın, sivilin oturduğu bölge değildir. Böyle bir bölgede Silahlı Kuvvetler bu Ahmet mi Mehmet mi bilemez ki?

....

Bizim silahlı kuvvetlerimiz görevi samimi bir şekilde yapmıştır. Hata da olabilir. Hatayı da açıkladık, özrü de açıkladık. Tazminatı da açıkladılar. Ama birileri istismar ediyor. Bir hatanın olduğunu, hatamız olduğunu söyledik. Allah aşkına tazminatsa tazminat. Resmi tazminatımızın ötesinde yaptık. İlla terör örgütünün istediğini mi söyleyeceğiz. Kusura bakmasınlar. (22 Mayıs, Yeni Şafak.)"

Roboski (Uludere) katliamının ardından altı aydır süren bir soruşturma var. Faciaya giden yolda yetkilendirmenin, yetki kullanımının, ilgili kurumlar ve sorumlulukları belli olduğu halde, Allah aşkına sayın Başbakan, söyler misiniz ne koydunuz yüreği kanayan annelerin önüne!

"Hatayı da açıkladık, özrü de açıkladık" diyorsunuz.

Allah aşkına, söyler misiniz hangi hatayı açıkladınız!..

Allah aşkına, açıklar mısınız? "Özrü de açıkladık" derken, ne demek istiyorsunuz...

Özür diliyorsanız, Kasımpaşalı gibi ortaya çıkın ve deyin ki:

"Evet, bir hata yaptık. Hem de öyle bir hata yaptık ki, bu hatamız bizi mezarımızda bile rahat bırakmayacak!.."

"Özür dilerim, ama yetmez. Vicdanlarınızda açtığımız yarayı bir kuru özür dindirmez."

"Önce sizlerden hakkınızı helal etmenizi sonra Allah'tan bizi affetmesini dileriz."

Diyemiyorsunuz, çünkü ilk günden itibaren yanlış yerde durdunuz.

Roboski görüntülerini izleyen Uludere Komisyonu milletvekilleri, "Terörist olmadıkları her hallerinden belli" diyorlar.

Milletvekilinin gördüğünü, alanında uzman askerler (veya her kimlerse) nasıl görmez?

Diyorsunuz ki, "Silahlı Kuvvetlerimiz bu Ahmet mi Mehmet mi bilmez ki."

Öyle bir silahlı kuvvetleriniz var işte... Uzaktan baktığında 'katırı insan, teröristi çoban, kaçakçıyı terörist' zanneden silahlı kuvvetleriniz.

İdris Naim Şahin adını taşıyan bir İçişleri Bakanınız var ki, mümkün olsa mezarlardaki parçalanmış çocukların cesetlerini çıkartıp kodese yollayacak.

İlk gün "doğru yerde" durmamanın sonuçları bunlar.

Aynı gün İçişleri ile ilgili komuta kademesindekilerin kellelerini alsaydınız, "Evet, bir hata var. O hatayı yapanlar bunun bedelini en ağır şekilde ödeyecek" deseydiniz, -miş gibi yapıyor, -miş gibi söylüyor, -miş gibi davranıyor zorunda kalmazdınız.

Pakistan'da konuşana kadar hala bir şeyleri düzeltme şansı vardı.

O şans var mı emin değilim artık.

Sizler konuştuğça vicdanlarımız kanıyor.

Bir şey söyleyecekseniz doğrusunu söyleyip, gereğini yapın.

Ya da ebediyete kadar susun.

Allah aşkına, susun!..(medyatava)